

Skarżący podnosi w tym kontekście, że wyjątki od wymogu przejrzystości, które przewiduje art. 4 ust. 3 i ust. 1 lit. a) tiret czwarte rozporządzenia (WE) nr 1049/2001, nie mają zastosowania w niniejszym wypadku.

Poza tym występują braki w uzasadnieniu i w wyważeniu interesów oraz istnieje nadrzędny interes publiczny w ujawnieniu dokumentów.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001, L 145, s. 43).

Skarga wniesiona w dniu 29 lipca 2016 r. – Intercontinental Exchange Holdings/EUIPO (BRENT INDEX)

(Sprawa T-430/16)

(2016/C 371/18)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Intercontinental Exchange Holdings, Inc. (Atlanta, Georgia, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat P. Heusler)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „BRENT INDEX” – zgłoszenie nr 14 284 947

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 2 czerwca 2016 r. w sprawie R 8/2016-4

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 1 sierpnia 2016 r. – VIMC/Komisja

(Sprawa T-431/16)

(2016/C 371/19)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: VIMC – Vienna International Medical Clinic GmbH (Kulmbach, Niemcy) (przedstawiciele: R. Bramerdorfer, Rechtsanwältin)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 27 maja 2016 r. (sprawa AT.40231 – VIMC/WK&FGB) oraz
- Obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca w ramach niniejszej skargi występuje z żądaniem stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C (2016) 3351 final z dnia 27 maja 2016 r., mocą której odrzucono skargę administracyjną na podstawie art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 ⁽¹⁾.

Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi jeden zarzut, w drodze którego utrzymuje przekroczenie uprawnień dyskrecjonalnych.

W tym kontekście skarżąca utrzymuje, że kwestia zastosowania art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 nie jest objęta pełną swobodą uznania Komisji. Instytucja ta musi raczej uwzględnić szczególne okoliczności indywidualnego przypadku i nie może na podstawie tego przepisu odrzucić, bez głębszego uzasadnienia, argumentu będącego już przedmiotem analizy organu państwa.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. 2003 L 1, s.1)

Skarga wniesiona w dniu 3 sierpnia 2016 r. – Pometon/Komisja

(Sprawa T-433/16)

(2016/C 371/20)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Pometon SpA (Martellago, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci E. Fabrizio, V. Veneziano i A. Molinaro)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- tytułem żądania głównego, stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- tytułem żądania subsydiarnego, uchylenie lub obniżenie kary nałożonej na Pometon;
- nakazanie pozwanej zwrotu kwot ewentualnie wpłaconych przez skarżącą w oczekiwaniu na zakończenie postępowania, w ramach wykonania zaskarżonej decyzji, a także zwrotu wszelkich innych kosztów poniesionych przez skarżącą w ramach wykonania wspomnianej zaskarżonej decyzji;
- w każdym wypadku, obciążenie pozwanej kosztami postępowania oraz innych kosztów i opłat związanych z niniejszym postępowaniem, poniesionych przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Skarga skierowana jest przeciwko decyzji Komisji z dnia 25 maja 2016 r. C(2016) 3121 final (sprawa AT.39792 – Steel abrasives), dotyczącej postępowania na podstawie art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG (zwanej dalej „zaskarżoną decyzją”).